तयोस्तपःप्रभावेण दीर्घकालं प्रतापितः । धूमं प्रमुमुचे विन्ध्यस्तदद्भुतमिवाभवत् ।
ततो देवा भयं जग्मुरुग्रं दृष्ट्वा तयोस्तपः । तपोविघातार्थमथो देवा विघ्नानि चक्रिरे ।
रत्नैः प्रलोभयामासुः स्त्रीभिश्चोभौ पुनः पुनः । नच तौ चक्रतुर्भङ्गं व्रतस्य सुमहाव्रतौ । ७६३०
अथ मायां पुनर्देवास्तयोश्चक्रुर्म्महात्मनोः । भगिन्यो मातरो भार्य्यास्तयोश्चात्मजनस्तथा ।
प्रपात्यमाना वित्रस्ताः शूलहस्तेन रक्षसा । भ्रष्टाभरणकेशान्ता भ्रष्टाभरणवाससः ।
अभिभाष्य ततः सर्व्वास्तौ त्राहीति विचुक्रुशुः । न च तौ चक्रतुर्भङ्गं व्रतस्य सुमहाव्रतौ ।
यदा क्षोभं नोपयाति नार्त्तिमन्यतरस्तयोः । ततःस्त्रियस्ता भूतञ्च सर्व्वमन्तरधीयत ।
ततः पितामहः साक्षादभिगम्य महासुरौ । वरेण च्छन्दयामास सर्व्वलोकहितः प्रभुः । ७६३५
ततः सुन्दोपसुन्दौ तौ भ्रातरौ दृढविक्रमौ । दृष्ट्वा पितामहं देवं तस्थतुः प्राञ्जली तदा ।
ऊचतुश्च प्रभुं देवं ततस्तौ सहितौ तदा । आवयोस्तपसाऽनेन यदि प्रीतः पितामहः ।
मायाविदावस्त्रविदौ बलिनौ कामरूपिणौ । उभावप्यमरौ स्यावः प्रसन्नो यदि नौ प्रभुः ।
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋतेऽमरत्वं युवयोः सर्व्वमुक्तं भविष्यति । अन्यद्वृणीतं मृत्योश्च विधानममरैः समं ।
प्रभविष्याव इतियन्महदभ्युद्यतं तपः । युवयोर्हेतुनाऽनेन नामरत्वं विधीयते । ७६४०
त्रैलोक्यविजयार्थाय भवद्भ्यामास्थितं तपः । हेतुनाऽनेन दैत्येन्द्रौ न वाङ्कामं करोम्यहं ।
सुन्दोपसुन्दौ ऊचतुः ॥ त्रिषु लोकेषु यद्भूतं किञ्चिस्थावरजङ्गमं । सर्व्वस्मान्नौ भयं न स्याद्दृतेऽन्योऽन्यं पितामह ।
॥ पितामह उवाच ॥ यत्प्रार्थितं यथोक्तञ्च काममेतं ददानि वां । मृत्योर्व्विधानमेतच्च यथावद्वां भविष्यति ।
॥ नारद उवाच ॥ ततः पितामहो दत्त्वा वरमेतत्तदा तयोः । निवर्त्य तपसस्तौ च ब्रह्मलोकं जगाम ह ।
लब्ध्वा वराणि दैत्येन्द्रावथ तौ भ्रातरावुभौ । अवध्यौ सर्व्वलोकस्य स्वमेव भवनं गतौ । ७६४५
तौ तु लब्धवरौ दृष्ट्वा कृतकामौ मनस्विनौ । सर्व्वः सुहृज्जनस्ताभ्यां प्रहर्षमुपजग्मिवान् ।
ततस्तौ तु जटां भित्त्वा मौलिनौ सम्बभूवतुः । महार्हाभरणोपेतौ विरजोऽम्बरधारिणौ ।
अकालकौमुदीं चैव चक्रतुः सार्व्वकालिकीं । नित्यप्रमुदितः सर्व्वस्तयोश्चैव सुहृज्जनः ।
भक्ष्यतां भुज्यतां नित्यं दीयतां रम्यतामिति । गीयतां पीयतां चेति शब्दश्चासीद्गृहे गृहे ।
तत्र तत्र महानादैरुत्कृष्टतलनादितैः । हृष्टं प्रमुदितं सर्व्वं दैत्यानामभवत्पुरं । ७६५०
तैस्तैर्विहारैर्ब्बहुभिर्दैत्यानां कामरूपिणां । समाः संक्रीडतां तेषामहरेकमिवाभवत् ।
इत्यादिपर्व्वणि राज्यलाभपर्व्वणि सुन्दोपसुन्दोपाख्याने नवाधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २०९ ॥
॥ नारद उवाच ॥ उत्सवे वृत्तमात्रे तु त्रैलोक्याकाङ्क्षिणावुभौ । मन्त्रयित्वा ततः सेनां तावाज्ञापयतां तदा ।
सुहृद्भिरप्यनुज्ञातौ दैत्यैर्वृद्धैश्च मन्त्रिभिः । कृत्वा प्रास्थानिकं रात्रौ मघासु ययतुस्तदा ।
गदापट्टिशधारिण्या शूलमुद्गरहस्तया । प्रस्थितौ सह वर्मिण्या महत्या दैत्यसेनया ।
मङ्गलैः स्तुतिभिश्चापि विजयप्रतिसंहितैः । चारणैः स्तूयमानौ तौ जग्मतुः परया मुदा । ७६५५
तावन्तरीक्षमुत्प्लुत्य दैत्यौ कामगमावुभौ । देवानामेव भवनं जग्मतुर्युद्धदुर्म्मदौ ।